

Jurisprudentie

Zaak C-328/12

**Ralph Schmid
tegen
Lilly Hertel**

(verzoek van het Bundesgerichtshof om een prejudiciële beslissing)

„Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Faillissementspauliana — Woonplaats van verweerder in een derde staat — Bevoegdheid van de rechterlijke instanties van de lidstaat waar het centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar ligt”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 januari 2014

1. *Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Insolventieprocedures — Verordening nr. 1346/2000 — Werkingssfeer — Grensoverschrijdend element dat alleen betrekking heeft op een lidstaat en een derde staat — Daaronder begrepen*

(Verordening nr. 1346/2000 van de Raad, art. 3, lid 1)

2. *Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Insolventieprocedures — Verordening nr. 1346/2000 — Internationale bevoegdheid om de insolventieprocedure te openen — Faillissementspauliana die is gericht tegen een verweerder die zijn woonplaats niet in een lidstaat heeft — Bevoegdheid van de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de insolventieprocedure is geopend — Niet-tegenwerpbaarheid aan derde staten van beslissingen van die rechterlijke instantie — Geen invloed*

(Verordening nr. 1346/2000 van de Raad, art. 3, lid 1)

1. De toepassing van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1346/2000 betreffende insolventieprocedures mag in de regel niet afhangen van het bestaan van een grensoverschrijdende band met een andere lidstaat.

(cf. punt 29)

2. Artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1346/2000 betreffende insolventieprocedures moet aldus worden uitgelegd dat de rechterlijke instanties van de lidstaat op het grondgebied waarvan de insolventieprocedure is geopend, bevoegd zijn om uitspraak te doen over een faillissementspauliana die is gericht tegen een verweerder die zijn woonplaats niet in een lidstaat heeft.

Een harmonisatie in de Unie van de voorschriften inzake de rechterlijke bevoegdheid voor een faillissementspauliana draagt immers bij tot de verwezenlijking van de met die bepaling nagestreefde doelstellingen, die erin bestaan de voorspelbaarheid van de rechterlijke bevoegdheid inzake faillissement en derhalve de rechtszekerheid te bevorderen, ongeacht of de verweerder zijn woonplaats in een lidstaat dan wel in een derde staat heeft.

De toepassing van de bevoegdheidsregel van artikel 3, lid 1, van die verordening wordt niet uitgesloten door het feit dat de bepalingen van die verordening betreffende erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen van de rechterlijke instantie die de insolventieprocedure heeft geopend, niet bindend zijn voor derde staten. Bovendien is het, ook al kan in een concreet geval voor de erkenning en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen geen beroep op de verordening zelf worden gedaan, soms mogelijk erkenning en tenuitvoerlegging van een vonnis van de bevoegde rechterlijke instantie te verkrijgen op grond van een bilaterale overeenkomst. Voorts kan dat vonnis, ook al wordt het door de staat van verweerders woonplaats niet erkend en ten uitvoer gelegd op grond van een bilaterale overeenkomst, volgens artikel 25 van verordening nr. 1346/2000 door de andere lidstaten worden erkend en ten uitvoer gelegd, in het bijzonder wanneer een deel van het vermogen van die verweerder zich op het grondgebied van een van die staten bevindt.

(cf. punten 33, 37-39 en dictum)